

פעולה לזכר עמיחי ונינו הי"ד - שבט מעלות

נושא הפעולה:

חשיבה על האחר ועל הפרטים הקטנים

מטרת הפעולה:

לדעת ראות איפה יש מישהו שצריך עזרה, איפה אני יכול לתת, להבין מה המשמעות של חיים שאני בחשיבה על האחר ולא רק עליי.

סדר הפעולה:

בתחילת הפעולה שמים לכל חניך מתחת לכיסא (מודבק בסלוטייפ איזה סוכרייה/שוקולד), ואומרים להם החבאנו לכם הפתעה בחדר תחפשו אותה.. הם יחפשו ולא יחשבו לחפש שם, ואז כשהם מתייאשים(; אומרים להם להסתכל מתחת לכיסאות *משחק* יושבים במעגל, כל חניך מקבל שני פתקים, פתק אדום ופתק כחול (או כל שני צבעים זמינים אחרים) מטרת המשחק- שכולם יזכו יחד. אסור לחניכים לדבר ביניהם. אם כולם בבת אחת מרימים פתק בצבע זהה, כולם זוכים. אך אם כולם פרט לאחד מרימים בצבע זהה והאחד בצבע אחר- רק הוא זוכה. אם יותר מחניך אחד מרים בצבע שונה - אף אחד לא זוכה.

*קטע על עמיחי-

(חבר של עמיחי מספר עליו)

שנה שעברה ביום שישי אחד חבר מהישיבה שלי שלמד בדימונה בא אלי ואמר לי שהוא ראה את ונינו היום בעלי והם דיברו, התקשרתי אליו ישר- "ונינו אתה פה?!" והוא אמר לי "יוחאי נשמה מחילה מיהרתי ממש, הייתי חייב להוריד משהו לנסוע.." התבאסתי, עד שהוא פה, רציתי לדבר איתו קצת.. לפני שבת שעליתי למקום שלי בבית מדרש אני רואה עוגיות של בית מונחות לי במקום? זה היה עוגיות שונינו הביא לי.. אחרי זה הבנתי, שאחרי שהוא נסע הוא עבר בחומס אליהו ליד עלי, שאל מי מהחבר'ה מהישיבה שלי ודאג שיעבירו לי עוגיות לפני שבת.. תמיד דאג שיהיה לנו טוב, שניהיה שמחים. הוא הרגיש שקצת התבאסתי, וישר עשה מה שיכול כדי לתקן.

*ולהסביר-

לפעמים בחיים אנחנו מחפשים את המקום/פעילות/שיעור/קבוצה שהכי נראת לנו נכונה בעין, לפי הרגל שקבענו לעצמנו, איפה יהיה לנו הכי כיף, לאיפה יותר חברים הולכים, במה אני הכי יקבל, אבל אם נשנה את המחשבה נוכל למצוא פרטים קטנים שלא נראים לעין והם כאן בשבילנו (להסביר שזה כמו ההפתעות שמתחת לכיסאות) וננסה רגע לתת מעצמינו, ועוד יותר מזה- לראות איפה צריך שניהיה ואיפה אפשר לוותר ולהציע עזרה פתאום נמצא דברים קטנים שבסופו של דבר הכי משמעותיים, אם רק נדע להסתכל מעבר למסכה, מחוץ לקופסא ולראות דברים קטנים שרק אנשים עם לב ענק יכולים לשים לב אליהם.

כשאתה נותן מעצמך זה לא שאתה מפסיד. להפך, אתה מקבל כוחות ושמחה להמשיך כי כשאתה נותן כיף לך, זה עושה טוב בלב.. עמיחי תמיד בחר לראות, לראות כל אחד ואחד המעשה הקטן הזה של העוגיות הוא שווה כמו אלף סיפורי גבורה, כי כשאתה בהסתכלות של איפה לתת מי צריך חיבוק מי צריך שיפרגנו לו אז אתה תחיה בשמחה אמיתית!

(כדי לשבת כאן עם המדש/ית ולהוסיף מילים שלכם)

ככה עמיחי היה- שם לב לחבר שלו כמו בסיפור, ראה כל אחד לא חיצונית באמת פנימה, תמיד חשב איפה הוא יכול לתת, במה הוא יכול לעזור ולתרום. שנזכה בעז"ה.